

वज्रादित्य m. N. pr. eines Fürsten von Kāçmīra RĀĒA-TAR. 4, 43. 355. 393.

वज्राभ (वज्र + घ्राभ) m. eine Art Spath RĀĒAN. im ÇKDr.

वज्राभ्यास m. multiplication crosswise or zigzag COLEBR. Alg. 171.

वज्राम्बुजा f. N. einer Tantra-Gottheit VJUP. 105.

वज्राय् (von वज्र), °पते zum Donnerkeil werden: पक्वानां हि वधे सूत वज्रायते तृणान्यपि MBH. 7, 429. Spr. 2307. मृडुगतिर्वति ऽपि वज्रायते MAHĀN. 201 = ÇUK. ed. Bomb. S. 4.

वज्रायुध 1) adj. dessen Waffe der Donnerkeil ist, m. Bein. Indra's HARIV. 7351. BĀĒG. P. 6, 11, 13. — 2) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 120, 14.

वज्राशनि m. f. Indra's Donnerkeil TRIK. 1, 1, 62. ĠATĪDH. in Verz. d. Oxf. H. 191, b, 1. °समस्वन R. 4, 43, 38. वज्राशनिनां संपाते, °विभूषित, °निपात 5, 7, 64. Oft werden वज्र und शनि von einander unterschieden, z. B. HARIV. 7351. fg.

वज्रासन n. 1) ein diamantener Thron BURN. Intr. 387. HIOUEN-TSANG I, 438. 460. Vie de HIOUEN-TSANG 139. fg. — 2) Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. 102, b, 13. 20. 234, a, 21.

वज्रासु s. u. वज्रोसु.

वज्रास्थिप्रङ्खला f. Asteracantha longifolia Nees RĀĒAN. im ÇKDr. Dieser Ausdruck wird wohl eher zwei Namen enthalten: वज्रप्रङ्खला und अस्थिप्रङ्खला; vgl. वज्रप्रङ्खलिका.

वज्राङ्किका f. Carpopogon pruriens RĀĒAN. in NIGH. PR.

वज्रिजित् m. Besieger Indra's (वज्रिन्), Bein. Garuda's H. 231.

वज्रिन् (von वज्र) 1) adj. a) den Donnerkeil habend: Indra RV. 4, 7, 2. 32, 1. 3, 46, 1. 5, 22, 4. 10, 22, 2. AV. 10, 4, 12. Indra-Agni RV. 6, 59, 3. Çiva MBH. 13, 981. — b) das Wort वज्र enthaltend PAÑĀV. Br. 10, 6, 3. — 2) m. a) Bein. Indra's AK. 1, 1, 4, 38. H. 171. MED. n. 124. ष: कामयेत वज्री स्यामिति PAÑĀV. Br. 12, 13, 12. MBH. 4, 821. 8, 3058. 14, 266. R. 2, 23, 33. 64, 22. 4, 18, 11. 6, 30, 17. RAGH. 9, 24. ÇĀK. 193, v. l. VIKR. 5. KATHĀS. 17, 18. BĀĒG. P. 3, 1, 39. 6, 12, 3. unter den विष्णे Devāḥ MBH. 13, 4358. — b) ein Buddha TRIK. 1, 1, 8. MED. — 3) f. Bez. gewisser Ishṭakā TS. 5, 7, 2, 1.

वज्रिवस् voc. (vgl. P. 8, 3, 1) = वज्रिन् 1) a) RV. 1, 121, 14. 6, 37, 4. 43, 18. — Scheint eine Nachbildung von अद्रिवस्, ऋरिवस् zu sein.

वज्रीकरा (von वज्र + 1. कर) n. das zum-Donnerkeil-Machen, unter den 18 संस्कारा: कुण्डानाम् Verz. d. Oxf. H. 105, b, 3.

वज्रीभूत (von वज्र + 1. भू) adj. zum Donnerkeil geworden SĀS. zu RV. 8, 14, 13.

वज्रेन्द्र m. N. pr. zweier Männer RĀĒA-TAR. 3, 105. 381.

वज्रेश्वरी f. N. pr. einer buddhistischen Gottheit WILSON, Sel. Works II, 39.

वज्रोदरी f. N. pr. einer Rākshasi R. 5, 25, 44.

वज्रोली f. Bez. einer best. Stellung der Finger Verz. d. Oxf. H. 235, a, 23.

वच्, वञ्चति (गति) NĀIGH. 2, 14. DBĀTUP. 7, 7. वञ्चिता und वचिता P. 1, 2, 24. VOP. 26, 205. वञ्चता P., Sch.; wann der Palatal in einen Guttural übergeht P. 7, 3, 63. 1) wanken, wackeln, krumm —, schief gehen AV. 4, 16, 2. ङीर्णा ट्पडेन वञ्चसि (fälschlich वञ्चयसि ÇVETĀÇV. Up. 4, 3) 19, 8, 27. य्कासकौ शकुत्तिकाकल्गिति वञ्चति watschelt VS. 23, 22. कपोताय च्क्रवपताय वञ्चते ÇĀĀKH. ÇR. 12, 16, 5. विशो वै राष्ट्राय वञ्चति ÇAT. Br.

13, 2, 9, 6. gehen —, gelangen zu: ववञ्चुशाकवत्तितिम् BHATT. 14, 74. वञ्चिताप्यम्बरं हरम् 7, 106. — 2) schleichen (in böser Absicht) VS. 16, 21. — 3) pass. वच्यते a) sich schaukeln, sich drehen, rollen, volvi; sich tummeln (von Rossen): वच्यते वा ककुहासः RV. 1, 46, 3. 184, 3. मन्ना वच्यमानाः mit Bedacht sich tummelnd d. h. besonnen und doch eilig 3, 6, 1. वच्यतां ते वक्रयः 2. वच्यस्व वृत्ते न पक्वे शकुनः AV. 20, 127, 4. — b) übertragen: स्तोमोसो मनसा वच्यमानाः in der Brust sich bewegend RV. 10, 47, 7. इन्द्रं मतिर्कृद् आ वच्यमानाच्छ्वा पतिं जिगति hervordringend aus 3, 39, 1. — 4) वञ्चते MBH. 12, 10934 fehlerhaft für वच्यते (s. caus.), wie die ed. Bomb. liest.

— caus. 1) einem Feinde, einer Gefahr ausweichen, entgehen, ent-rinnen, entwischen; act. mit acc.: अहिं वञ्चयति P. 1, 3, 69. Sch. VOP. 23, 52. तद्स्माभिरिमं पापं तं च पापं सुपोधनम्। वञ्चयद्भिर्निवस्तव्यं क्वा-वासं क्वचित्क्वचित् MBH. 1, 5794. लयमास्थाय (so die ed. Bomb.) राधेयो भीमसेनमवञ्चयत् 7, 5767. 9, 3224. HARIV. 13424. KATHĀS. 64, 35. वाता-श्चवेगवञ्चितैरनिक 75, 89. स शरान्वञ्चयामास R. 5, 40, 9. 7, 32, 45. KATHĀS. 49, 147. fg. BĀĒG. P. 3, 18, 15. 10, 37, 5. 67, 14. मृत्युम् MBH. 9, 3291. R. 7, 23, 4, 34. med.: वञ्चयानो पुनश्चैव चेतुः MBH. 9, 3195. अञ्चयत मा-याश्च स्वमायाभिर्नर्द्वेषाम् BHATT. 8, 43. — 2) Jmd anführen, täuschen, hintergehen, betrügen; med. DBĀTUP. 33, 29. P. 1, 3, 69. VOP. 23, 52. Gtr. 8, 7. धूर्ता पदञ्चयते जनान्बून KATHĀS. 24, 79. 28, 175. 39, 174. 66, 52. मूर्खा-स्त्वामवञ्चत BHATT. 15, 15. act. MBH. 13, 1636. 2236. HARIV. 7735. MĀĀKH. 120, 25. RAGH. 19, 17. 33. Spr. 2819. 4962. PRAB. 13, 4. LA. (III) 86, 12. BĀĒG. P. 8, 9, 21. कालं वञ्चयता तं तम् so v. a. Zeit gewinnend 9, 7, 14. वञ्चयितुम् KATHĀS. 7, 89. मद्रार्जं च राजानमायातं पाण्डवान्प्रति। उपद्वैर्वञ्चयित्वा वर्त्मन्येव सुपोधनः MBH. 1, 497. R. 2, 37, 21. 3, 44, 20. 47, 16. RAGH. 12, 53. KATHĀS. 24, 200. 28, 184. 39, 171. RĀĒA-TAR. 8, 303. BĀĒG. P. 5, 26, 9. PAÑĀV. 35, 12. 95, 15. 169, 1. pass.: वच्यते (so mit der ed. Bomb. zu lesen) MBH. 12, 10934. KATHĀS. 29, 82. 32, 167. 34, 228. 61, 203. PRAB. 19, 15. 27, 8. मया भूतेन्द्रियग्रामो नोपमेगैरवञ्च्यत wurde nicht betrogen um KATHĀS. 13, 133. वञ्चितं angeführt, getäuscht, hinter-gangen, betrogen AK. 3, 1, 41. H. 442. MBH. 1, 8242. 3, 11064 (S. 571). 5, 7449. 7454. R. 2, 24, 11 (25, 10 GORR.). R. GORR. 2, 35, 23. 59, 19. 3, 33, 18. 41, 16. 4, 34, 30. 5, 38, 10. 79, 3. MEGH. 28. KUMĀRAS. 4, 10. 5, 49. MĀ-LAV. 51. Spr. 434. 3282. KATHĀS. 17, 155. 18, 178. 20, 134. 26, 90. 37, 231. 61, 23. DAÇAK. 72, 8. PRAB. 58, 3. BĀĒG. P. 1, 15, 5. 3, 23, 57. 4, 23, 28. 25, 56. 62. 5, 13, 17. 14, 30. 10, 51, 47. PAÑĀV. 199, 23. HIT. III, 1. HARV. Anth. 528, ÇI. 1 (wo के न लया वञ्चिता: zu lesen ist). अञ्चिता KATHĀS. 30, 84. 34, 210. Die Ergänzung im loc.: ननु नाम स्त्रियः साध्यः प्रियभोगेष्वञ्चि-ताः (°भोगे य die neuere Ausg.)। पतीनामपरित्याग्याः HARIV. 4790. im instr.: तैस्तेः फलैर्वञ्चिताः Spr. 784. 1337. MĀRK. P. 23, 81. im abl.: स एव वच्यते तेन ब्राह्मणप्रकागता यथा Spr. 336. अहं सुतप्राप्तेः सपत्न्या वञ्चितेतया KATHĀS. 72, 75. तद्वञ्चितवामनेत्रा darum betrogen so v. a. dessen entbehrend RAGH. 7, 8. in seinen Erwartungen getäuscht so v. a. über-rascht R. 2, 84, 16. — 3) वञ्चिता f. Bez. einer Art Räthsel Verz. d. Oxf. H. 204, a, 27. — 4) वञ्चयसि ÇVETĀÇV. Up. 4, 3 fehlerhaft für वञ्चसि, wie AV. 10, 8, 27 gelesen wird.

— intens. वनीवञ्चति, वनीवच्यते P. 7, 4, 84. sich drehen, sich tum-